

Број _____
03 SEP 2024
20 год.
Београд

**ЖАЛБА ПРОТИВ ОДЛУКЕ ОРГАНА ЈАВНЕ ВЛАСТИ КОЈОМ ЈЕ
ОДБИЈЕН ИЛИ ОДБАЧЕН ЗАХТЕВ ЗА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА**

**Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о
личности**

Адреса за пошту: Београд, Булевар краља Александра бр. 15

У складу са чланом 22. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/2021), у законски утврђеном року подносим:

ЖАЛБУ

Против Решења број IV/13338-2 од 08.08.2024. године, којим је орган јавне власти, и то:

Министарство одбране – Војнобезбедоносна агенција

- 1) ОДБИО мој захтев за приступ информацијама од јавног значаја и поред јасних инструкција којима сте му наложили да преиспита своју првостепену одлуку

Ја сам дана дана 10.04.2024. године, поднео Захтев за информацију од јавног значаја коју поседује Војнобезбедоносна агенција а која је својом одлуком одбила да дозволи приступ поменутиим информацијама. На поменути одбијницу сам написао жалбу Поверенику за информације од јавног значаја и заштити података о личности (у даљем тексту Повереник) која ми је уважена Решењем број 07-11-6123/2024-3 од 09.07.2024. године и којим је поништено Решење Министарства одбране (МО) - Војнобезбедоносне агенције (ВБА) те се предмет вратио на поновни поступак.

Истим Решењем Повереника МО - ВБА је наложено да поново одлучи о захтеву за приступ информацијама од јавног значаја који сам поднео 10.04.2024. године. Поступајући по Вашем решењу ВБА се позвала на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја и то Члан 16 став 12. и 13. као и на Директиву МО о начину рада и поступања у извршавању послова из надлежности министарства одбране, те на Закон о општем управном поступку Члан 164. став 2.

Осим формалних позивања на поменуте законе и поједине чланове истих суштински не постоји утемељење у било којем закону а понајмање у Закону слободном приступу информацијама од јавног значаја да се не спроведе одлука Повереника и да ми се не доставе тражене информације. Из наведених разлога које ћу у *Образложењу* детаљно појаснити и даље остајем при истом захтеву а то је :

- Да ми се доставе оригиналне фотографије које је сачинио подофицир Дејан Спасојевић у својству крими техничара приликом увиђаја, претреса и хапшења Момчила Перишића и америчког дипломате Џона Дејвида Нејбора у ресторану мотела „Шарић“ дана 14.03.2002. године у 20 часова и 10 минута.
- Да ми се достави ВХС снимак који је сачинио Миле Јовановић у својству крими техничара приликом увиђаја, претреса и хапшења Момчила Перишића и америчког дипломате Џона Дејвида Нејбора у ресторану мотела „Шарић“ дана 14.03.2002. гдине у 20 часова и 10 минута

Образложење:

МО – ВБА се позива на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја и то Члан 16. став 12. и 13. а да се у старту ни сами не придржавју става 12. цитираног члана те ме као „правног лаика“ који сам пише своје поднеске не подучава тј. не упућује ме као тражиоца на правна средства која могу искористити како би у наставку поступка заштити свој павни интерес. У свим одговорима ВБА „мудро“ ћути о томе да ли има тражене информације свесна да су то материјални докази који не смеју да се преправљају а још мање да се фалсификују те да се као таква трајно чувају у архиви и не смеју бити уништени.

Дејан Спасојевић је као крими техничар и подофицир војне полиције у батаљону војне полиције у саставу 46-заштитне бригаде у в.п.2130-4 својим службеним фотоапаратом марке „MINOLTA 750“ сачинио је више фотографија у боји одличне резолуције од чега је одабрао 16 фотографија димензија 13 x 18 cm те начинио Криминалистичко технички документ (КТД) у који су спаковане поменуте фотографије као једини материјални доказ који чини саставни део КТД-а. Такав КТД на који је сам латиничном писаћом машином марке „OLIMPIJA“ откуцао на насловници свој чин, име и презиме, разлог израде КТД-а, број и димензије фотографија и име претпостављеног старешине капетана прве класе Момчила Милосављевића званог Мачак је предао на одобрење свом претпостављеном старешини. Након прегледа фотографија без икаквог пропратног текста на фотографијама и испод њих, без икаквих сугестивних стрелица капетан Милосављевић је КТД одобрио, потписао и оверио печатом војне поште у којој службује и уз пропратно писмо доставио КТД Управи безбедности тј. пуковнику Драгану Телесковићу на даље поступање.

Миле Јовановић је као крими техничар и подофицир војне полиције у батаљону војне полиције у саставу 46-заштитне бригаде у в.п.2130-4 својом службеном камером марке „PANASONIK“ снимао ток уласка припадника војне полиције у ресторан мотела „Шарић“, претрес и хапшење осумњичених као и предмете који су пронађени код осумњичених и у торби Џона Нејбора а који наводно представљају доказ шпијунаже јер је наводно у торби Нејбора пронађено осам војних докумената. Начињени снимак је доставио Управи безбедности тј. пуковнику Драгану Телесковићу на даље поступање. судског поступка) и „замрзавањем“ видео снимка који је сачинио Миле Јовановић.

У међувремену сам дошао до нових доказа како о фалсификовању материјалних доказа тако и о чињеници да постоји у архиви ВБА тражена документација тј. информација. Наиме добио сам *Изјаву шефа кабинета генерала Аце Томића, секретара Управе безбедности ВЈ и члана колегијума Управе безбедности господина Мирослава Белошевића, као и његово Обавештење које упутио Вишем тужилаштву у Београду дана 02.09.2024. године*

На основу изнетог предлажем да Повереник уважи моју жалбу, поништи одлуку првостепеног органа и наложи Војнобезбедносној агенцији да достави ВХС снимак и фотографије тока хапшења и претреса осумњичених настао у мотелу „Шарић“ у 20 часова и 12 минута дана 14.03.2002. године.

Срдачан поздрав и велика захвалност јер сте ви једина институција за 22 године борбе која је поступила по закону ове државе. Будите поносни на ту чињеницу!!!

Уз жалбу ПРИЛАЖЕМ:

- Изјаву шефа кабинета генерала Аце Томића, господина Мирослава Белошевића
- Обавештење Вишем тужилашту у Београду коју је упутио господин Мирослав Белошевић 02.09.2024. године

За додатне информације стојим Вам на располагању.

Искрено, 25.08.2024. године.

ПОДНОСИЛАЦ ЖАЛБЕ:

Владан Влајковић

Бранислава Нушића 19
11500 Обреновац
viraga21@mts.rs
060 44 72 111

Број 30 APR 2024 год.
Београд

**ЖАЛБА ПРОТИВ ОДЛУКЕ ОРГАНА ЈАВНЕ ВЛАСТИ КОЈОМ ЈЕ
ОДБИЈЕН ИЛИ ОДБАЧЕН ЗАХТЕВ ЗА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА**

Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности

Адреса за пошту: Београд, Булевар краља Александра бр. 15

У складу са чланом 22. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/2021), у законски утврђеном року подносим:

ЖАЛБУ

Против

Одлуке број 8198-2 од 23.04.2024. године, којим је орган јавне власти, и то:

Министарство одбране – Војнобезбедоносна агенција

1) ОДБИО мој захтев

поднет дана 10.04.2024. године, чиме ми је онемогућено, односно ускраћено остваривање уставног и законског права на слободан приступ информацијама од јавног значаја.

Наведену одлуку побијам, јер није заснована на Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја из следећих разлога:

Пресудом Вишег суда у Београду број 219/15 од 05.02.2021. године, сам осуђен заједно са Поптпресдником Владе Републике Србије Момчилом Перишићем за одавање војне тајне а он за шпијунажу тако што сам наводно доставио стенограм колегијума НГВЈ од 11.10.2001.године, Влади Републике Србије, који је Момчило Перишић преузео у дигиталној форми, одштампао на 35 страница и шест месеци касније, супротно свакој логици одне на јвно место где га као јавну личност сви знају и предао америчком дипломати Џону Дејвиду Нејбору. Пошто знам да то нисам урадио а и Момчило Перишић тврди исто, пресуда је заснована на изјави пуковника тадашње Управе безбедности а садшње ВБА, Дргана Телесковића који је предводио акцију хапшења. Пуковник Телесковић Драган је посведочио да је тадашња Војна полиција ВЈ снимала цео ток претреса и хапшења осумњичених лица ВХС камером и фото апаратом. Практично једини сведок тужилаштва са лица места је одбио да каже ко је још од припадника био на лицу места, ко је снимао а ко фотографисао цео догађај обзиром да је сам увиђај супротно ЗКП-у рађен у касрани у Топчидеру аа не на лицу места. Желели смо да и та лица саслушамо као сведоке на околност шта је пронађено у торби америчког дипломате. У криминалистичко техничком документу (КТД) тј. елаборату са фотографијама постоје само три фотографије са лица места које су јасне и које је урадио крими техничар Дејан Спасојевић и на њима нема тајних војних докумената већ искључиво документа на енглеском која су након ослобађања враћена Нејбору. На тим фотографијама постоје сугестивне стрелице доцртане црвеним фломастером за које Дејан Спасојевић тврди да их он није урадио а једнини је имао право на то. Дејан Спасојевић је урадио 16 фотографија од чега су 13 замењене фотографијама из касарне Топчидер и фотографијама које су настале „screenshot“ ВХС снимка којег потражујемо својим захтевом од ВБА. На тим фотографијама се виде датуми и време

настанка и да су скидане са ВХС снимка. Ни на њима нема тајних војних докумената због којих смо осуђени. Чак сведок тужилаштва Драган Телесковић на суђењу каже „да нико није видео тренутак примопредаје докумената“.

Ми смо у току судског процеса преко суда тражили да нам се достави поменути ВХС снимак али је то Управа војне полиције одбила ракавши да је предат Управи безбедности (ВБА) која је одбила да нам га достави чак и на захтев Суда. Напомињемо да је снимак настао на јавном месту у ресторану у присуству конобара, гостију, осумњичених и припадника војне полиције те као такав не може бити тајан.

Доказ да постоји ВХС снимак који показује да ли је било примопредаје докумената или није:

- Изјаве официра и подофицира који су били на лицу места, саслушавали и претресали осумњичене
- Изјава тадашњег начелника Управе безбедности дата Вечерњим новостима 30.05.2004. године
- Увид у КТД где се виде „screenshot“ настале фотографије са забележеним датумом и временом настанка
- Увид у изјаве офивира који тврде да је КТД елелорат фалсификован од насловнице па до замењених фотографија.

На жалост због оптрукције суда, затварања судског поступка за јавност иако се Тужилаштво сложило да буде отворено за јавност, супротно Повелји о заштити лјудских права, тек након правоснажности прсуде смо дошли до имена учесника и њихових изјава о овом монтираном процесу.

Обзиром да је Војска супротно тадшњим законима и правилима службе ухапсила два цивила који немају никакву везу са Војском, да је један од њих Потпреседник Владе Републике Србије задужен за националну безбедност, Председник скупштинског одбора за контролу служби безбедности и бивши НГВЈ у чину генерл-пуковника, да о томе Војска није обавестила тадашњу Службу државне безбедности (садашња БИА) или МУП те да је снимак хапшења и претреса настао на јавном месту, сматрам да је од изузетне важности да јавност види да ли је или није дошло до примопредаје тајних војних докумената а то оргиналне фотографије и снимак ВХС недвосмислено може да покаже. Овакви поступци хапшења цивила и Потпреседника Владе су својствени „војним хунтама“ а не демократским земљама.

Да смо радили то што нам се у монтираној афери ставља на терет никада не бисмо тражили ВХС снимак хапшења и фотографије са претреса али у том случају Војска би их радо доставила суду и јавности.

Одговр који смо добили у допису ВБА а на који се жалимо је све осим рационалног одговора заснованог на чињницама. Војска није дала ВХС снимак који тражим ои оргиналне фотографије са лица места већ је Суду дала имењен КТД - елаборат и никада ије хтела да достави снимак ВХС из сасвим разумљивих разлога јер није било примопредаје докумената нити кривичног дела за који смо осуђени. Ја у свом захтеву за приступ информацијам од јавног значаја нисама тражио ништа што нам је било доступно у судском спису да би ВБА овако одговорила већ информацију (ВХС снимак и фотографије) које нису доставили а били су обавезни по ЗКП-у. **Како је овакава информација недвосмислено интерсантна за јавност из много разлога сматрам да су се испунили сви услови да Повереник за информације од јавног значаја нареди у складу са својим овлашћењима под претњом казне начелнику ВБА**

генералу Ђури Јованићу да у најкраћем року дозволи преглед и достављање фотографија које је израдио крими техничар Дејан Спасојевић и ВХС- снимак који је направио крими техничар Миле Јовановић.

На основу изнетог предлажем да Повереник уважи моју жалбу, поништи одлуку првостепеног органа и омогући ми приступ траженој/им информацији/ма. Уз жалбу ПРИЛАЖЕМ:

- 1) Копију поднетог захтева органу власти
- 2) Копију одлуке органа власти који се оспорава жалбом
- 3) УСБ са следећим доказима:
 - Фотографије настале у касарни у Топчидеру са текстуалним појашњењем
 - Фотографије настале у мотелу „Шарић“ са текстуалним појашњењем
 - Два документа из хашког „Трибунала“
 - Изјаве официра и подофицира који су били на месту претреса и хапшења осумњичених
 - Потврде о одузетим предметима
 - Компјутерско „спајање“ фотографија као доказ монтаже афере „Перишић“
 - Хронологија монтирања афере „Перишић“ са доказима
 - Интервију генерала Аце Томића дат 30.05.2004. године преузети преко линка
<https://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:158358-Montgomeri-Svaka-269ast-1>

Укупно прилога:

- три, рачунајући УСБ са шест фајлова, један пропратни текст и линк за интервију

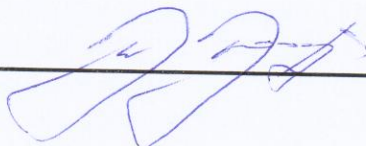
За дододатне информације стојим Вам на располагању.

Искрено, 30.04.2024. године.

ПОДНОСИЛАЦ ЖАЛБЕ:
Име и презиме/назив подносиоца
Владан Влајковић

Адреса/седиште подносиоца
Бранислава Нушића 19
viraga21@mts.rs
060 44 72 111

Потпис

Број _____
27 AUG 2024
_____20____ год.
Београд**ЖАЛБА ПРОТИВ ОДЛУКЕ ОРГАНА ЈАВНЕ ВЛАСТИ КОЈОМ ЈЕ
ОДБИЈЕН ИЛИ ОДБАЧЕН ЗАХТЕВ ЗА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА**

Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности
Адреса за пошту: Београд, Булевар краља Александра бр. 15

У складу са чланом 22. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/2021), у законски утврђеном року подносим:

ЖАЛБУ

Против Решења број IV/13338-2 од 08.08.2024. године, којим је орган јавне власти, и то:

Министарство одбране – Војнобезбедоносна агенција

- 1) ОДБИО мој захтев за приступ информацијама од јавног значаја и поред јасних инструкција којима сте му наложили да преиспита своју првостепену одлуку

Ја сам дана дана 10.04.2024. године, поднео Захтев за информацију од јавног значаја коју поседује Војнобезбедоносна агенција а која је својом одлуком одбила да дозволи приступ поменутим информацијама. На одбијницу сам написао жалбу Поверенику за информације од јавног значаја и заштити података о личности (у даљем тексту Повереник) која ми је уважена Решењем број 07-11-6123/2024-3 од 09.07.2024. године и којим је поништено Решење Министарства одбране (МО) - Војнобезбедоносне агенције (ВБА) те се предмет вратио на поновни поступак.

Истим Решењем Повереника МО - ВБА је наложено да поново одлучи о захтеву за приступ информацијама од јавног значаја који сам поднео 10.04.2024. године.

Поступајући по Вашем решењу ВБА се позвала на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја и то Члан 16 став 12. и 13. као и на Директиву МО о начину рада и поступања у извршавању послова из надлежности министарства одбране, те на Закон о општем управном поступку Члан 164. став 2. Осим формалних позивања на поменуте законе и поједине чланове истих суштински не постоји утемељење у било којем закону а понајмање у Закону слободном приступу информацијама од јавног значаја да се не спроведе одлука Повереника и да ми се не доставе тражене информације. Из наведених разлога које ћу у Образложењу детаљно појаснити и даље остајем при истом захтеву а то је :

- Да ми се доставе оригиналне фотографије које је сачинио подофицир Дејан Спасојевић у својству крими техничара приликом увиђаја, претреса и хапшења Момчила Перишића и америчког дипломате Џона Дејвида Нејбора у ресторану мотела „Шарић“ дана 14.03.2002. године у 20 часова и 10 минута.
- Да ми се достави ВХС снимак који је сачинио Миле Јовановић у својству крими техничара приликом увиђаја, претреса и хапшења Момчила Перишића и америчког дипломате Џона Дејвида Нејбора у ресторану мотела „Шарић“ дана 14.03.2002. гдине у 20 часова и 10 минута

Образложење:

МО – ВБА се позива на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја и то Члан 16. став 12. и 13. а да се у старту ни сами не придржавају става 12. цитираног члана те ме као „правног лаика“ који сам пише своје поднеске не подучава тј. не упућује ме као тражиоца на правна средства која могу искористити како би у наставку поступка заштити свој павни интерес. У свим одговорима ВБА „мудро“ ћути о томе да ли има тражене информације свесна да су то материјални докази који не смеју да се преправљају а још мање да се фалсификују те да се као таква трајно чувају у архиви и не смеју бити уништени.

Дејан Спасојевић је као крими техничар и подофицир војне полиције у батаљону војне полиције у саставу 46-заштитне бригаде у в.п.2130-4 својим службеним фотоапаратом марке „MINOLTA 750“ сачинио више фотографија у боји одличне резолуције од чега је одабрао 16 фотографија димензија 13 x 18 cm те начинио Криминалистичко технички документ (КТД) у који су спаковане поменуте фотографије као једини материјални доказ који чини саставни део КТД-а. Такав КТД на који је сам латиничном писаћом машином марке „OLIMPIJA“ откуцао на насловници свој чин, име и презиме, разлог израде КТД-а, број и димензије фотографија и име претпостављеног старешине капетана прве класе Момчила Милосављевића званог Мачак је предао на одобрење свом претпостављеном старешини. Након прегледа фотографија без икаквог пропратног текста на фотографијама и испод њих, без икаквих сугестивних стрелица капетан Милосављевић је КТД одобрио, потписао и оверио печатом војне поште у којој службује и уз пропратно писмо доставио КТД Управи безбедности тј. пуковнику Драгану Телесковићу на даље поступање.

Миле Јовановић је као крими техничар и подофицир војне полиције у батаљону војне полиције у саставу 46-заштитне бригаде у в.п.2130-4 својом службеном камером марке „PANASONIK“ снимао ток уласка припадника војне полиције у ресторан мотела „Шарић“, претрес и хапшење осумњичених као и предмете који су пронађени код осумњичених и у торби Џона Нејбора а који наводно представљају доказ шпијунаже јер је наводно у торби Нејбора пронађено осам војних докумената. Начињени снимак је доставио Управи безбедности тј. пуковнику Драгану Телесковићу на даље поступање. Треба напоменути да нико осим пуковника Драгана Телесковића није знао ко се и због чега хапси па крими техничари нису знали шта треба да се снима већ су снимали све и то од штирг угла ка појединим предметима који су пронађени код осумњичених.

КТД који Вам шаљем други пут на УСБ-у а који је саставни део судског списка није онај који је Дејан Спасојевић сачинио и доставио Управи безбедности о чему недвосмислено сведочи Момчило Милосављевић у својој изјави датој код јавног оверитеља као и вештачење његовог потписа које је потврдило да се ради о фалсификату. О томе нам је искрено усмено саопштење дао и Дејан Спасојевић и то у присуству више сведока јер није желео да погази своју част и свој углед. Поменути крими техничар такође трпи ритиске од стране припадника ВБА, пише изјаве и слично све са циљем застрашивања њега као потенцијалног сведока. КТД који је достављен суду је куцан писаћом машином ћириличном која није постојала у батаљону војне полиције (сведочили њени припадници), има сугестивне стрелице на фотографијама испод којих се налази сугестиван пропратни текст на којима се не виде никаква тајна војна документа. Од 16 фотографија које је на лицу места сачинио Дејан Спасојевић само три су остале његове у КТД-у иако су и оне „контаминирани“ доцртавањем сугестивним стрелицама и пропратним текстом које није доцртавао и дописивао сам Дејан Спасојевић. Надаље на поменутој насловници КТД-а налази се и име крими техничара Зорана Ђурића који је возио марицу и није улазио у ресторан нити је учествовао у изради КТД-а о чему је дао изјаву оверену код јавног бележника. 13 фотографија које су замењене у КТД-у су замењене фотографијама које су неспорно настале у касарни у Точидеру (доказано у току судског поступка) и „замрзавањем“ видео снимка који је сачинио Миле Јовановић. Из разлога које ћу Вам навести недвосмислено се да закључити да тај снимак постоји и да се налази у архиви ВБА:

- Начелник Управе безбедности генерал Ацо Томић је у интервјуу који је дао за „Вечерње новости“ дана 30.04.2002. године потврдио да постоји видео снимак тока хапшења и претреса ствари Момчила Перишића и Џона Нејбора што Вам достављамо у прилогу на УСБ-у а сам интервју постоји и на интернету.
- „Замрзнуте“ слике са ВХС снимка које су потурене у фалсификовани КТД једине имају дигитални запис датума и времена настанка у доњем левом углу што потврђује да су „скидане“ са поменутог ВХС снимка.
- Пуковник Драган Телесковић у свом сведочењу које је дао пред судом дана 03.11.2017. године, који је и главноосумњичени за све поменуте фалсификате,

такође потврђује постојање ВХС снимка (на жалост суд је забранио да сведочења износимо у јавност па Вам достављам само 10 страницу сведочења)

- Фотографије које је израдио Дејан Спасојевић и фотографије које су скидане са ВХС снимака се битно разликују у квалитету и резолуцији. Поредиши те две „врсте“ фотографија јасно се види да су фотографије Дејана Спасојевића замењене фотографијама са ВХС снимка што потврђује да постоји ВХС снимак претреса и хапшења осумњичених

Потпуна је бесмислица се позивати на било какву тајност снимка и фотографија после 22 године од њиховог настанка утолико пре што су настале на јавном месту у присуству гостију и особља ресторана. Општи или јавни интерес да се зна потпуна и несумњива истина свакако надјачава интерес да се таква врста доказа стави под заштиту војне тајне. Чак и да се уважи одлука о евентуалној тајности она не може бити примењена на учеснике поступка а ја сам један од њих и свакако имам право приступа свим доказима за које сматрам да ми могу помоћи у конципирању моје одбране. Стално понављање овлашћеног лица испред ВБА да је поступак окончан правоснажном осуђујућом пресудом такође не значи ништа уколико је пресуда заснована на фалсификатима и уколико је и одбрана била ускраћена за доказе тј за равноправност правног оружја у односу на тужилаштво.

Управа безбедности је доставила суду три снимка тајног праћења и снимања потпредседника Владе Србије, цивила Момчила Перишића и америчког дипломате које је суд иако нас је осудио одбацио као незаконите а ја бих додао и бесмислене јер ни на њима нема никакве примопредаје документације нити шпиунаже. Ти снимци су настали шест месеци пре хапшења дакле није им сметало да те снимке доставе али има смета да доставе сниак и оргиналне фотографије са лица месета у тенутку хапшења. Момчило Перишић је осуђен „само“ за један документ који је „пронађен“ у торби Дејвида Нејбора тако да све друго што је војска прибавила и доставила Војном тужилаштву је сада након правоснажности пресуде ирелевантно за било какву расправу. Поред неспорног јавног интереса да јавност види шта се стварно дешавало приликом хапшења и претреса цивилног потпредседника Владе Србије Момчила Перишића од стране Војске која више не постоји у држави која такође више не постоји, по законима који исто тако више не важе, постоји законско право нас који смо у том монтираном процесу да добијемо релеванте и истините доказе које можемо користити у своју одбрану. Ово је од прворазредног интереса за јавност Србије ако се има у виду да је потпуковник друге службе само годину дан након хапшења Момчила Перишића стрељао без суда демократски изабраног Председника Владе Зорана Ђинђића. Момчило Перишић је био његов потпредседник.

У крајњој линији намеће се једно логично питање а то је зашто бисмо ми тражили доказ против нас самих а који нас непобитно терети тј. ВХС снимак и оргиналне фотографије на којима се види да у Нејборовој торби приликом претреса постоје тајна војна документа? Као што је и логично питање зашто би ВБА крила ВХС снимак и фотографије са лица места на којима се види да у Нејборовој торби постоје тајна војна документа? Одговор је исти на оба питања.

Одбрана генерала Момчила Перишића се обратила МО са захтевом да нам се одобри сведочење Дејана Спасојевића и то на основу Члана 19 ЗКП-а којом приликом нам је одговорено да они то могу да одобре само ако суд то од њих тражи. Узалуд је поменути Члан 19. ЗКП-а који каже да су државни органи дужни да тражене инфомације доставе како суду и тужилаштву тако и одбрани и окривљенима. Зато ме не чуди тај игноришући однос према Вашем решењу, више ме чуди спремност челних људи ВБА да прихвате колективну одговорност за нешто што је урадио својевољно пуковник Драган Телесковић пре 22 . године.

Тврдња ВБА безброј пута понављана да је тражена документа доставила најпре Војном суду а касније их је преузео Виши суд напосто није тачна. Судија Наташа Албијанић је на наш захтев затражила ВХС снимак од Војне полиције која га је сачинирила. Управа војне полиције је суду одговорила да је асистирала у хапшењу и

вршила увиђај те да је поменути снимак доставила Управи безбедности чији правни следбеник је ВБА. Садашњи начелник ВБА Ђуро Јовнић је преко Првог оперативног одељења чији је начелник пуковник Влада Панић преузео све доказе из операције „Поштар“ укључујући и снимак хапшења као и оригиналне фотографије које је сачинио Дејан Спасојевић и све што смо тражили налази се лично код њега. Успут, пошто ће те овај допис проследити ВБА, да вас обавестим да ми од њих стижу константне претње како ће ме иако сам болестан по хитном поступку послати на издржавање затворке казне како не бих могао да шаљем овакве захтеве и да покушавам да дођем до неспорне истине. Обзиром да су друга двојица на издржавању затворске казне ово би било најбоље решење за ВБА, једино што би трајало само годину дана.

На основу изнетог предлажем да Повереник уважи моју жалбу, поништи одлуку првостепеног органа и наложи Војнобезбедносној агенцији да достави ВХС снимак и фотографије тога хапшења и претреса осумњичених настао у мотелу „Шарић“ у 20 часова и 10 минута дана 14.03.2002. године.

Такође сматрам да су се испуниле законске претпоставке из Члана 46. да се одговорном лицу у ВБА изрекне новчана казна обзиром на дужину трајња судског поступка, насталу штету по окривљене као и на намерну опстукцију напора Повереника да ми се омогући приступ траженим информацијама и њиховом намерном скривању.

Срдчан поздрав и велика захвалност јер сте Ви једина институција за 22 године борбе која је поступила по закону ове државе. Будите поносни на ту чињеницу!!!

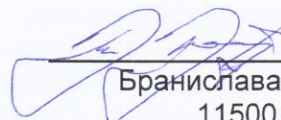
Уз жалбу ПРИЛАЖЕМ:

- 1) УСБ са потребним информацијама

За додатне информације стојим Вам на располагању.

Искрено, 25.08.2024. године.

ПОДНОСИЛАЦ ЖАЛБЕ:
Владан Влајковић

Бранислава Нушића 19
11500 Обреновац
viraga21@mts.rs
060 44 72 111